

ALWEER VALS ALARM

Klucht in drie bedrijven

door

ERIK BOK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ALWEER VALS ALARM** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ERIK BOK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2005 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

NELLIE SCHALK - normaal gesproken een lieve moderne vlotte vrouw. Maar de laatste tijd doet ze niets anders dan met een stofdoek door het huis rennen.

PETER SCHALK - haar man, de poetsmanie van zijn vrouw bevalt hem allerminst. Maar het komt niet in hem op, dat hij zelf ook een aandeel zou kunnen leveren in het huishouden. Samen met Nellies vader bedenkt hij een plan om Nellie van haar poetsmanie te genezen.

OPA GOOYEN - Nellies vader, hij wil niets liever dan Nellie gelukkig zien. Wanneer het komt tot een weddenschap tussen de sexen, is hij aan zijn man-zijn verplicht Peter te steunen in de weddenschap tegen Nellie. Ook als dit betekent dat Peter vals spel speelt.

THOMAS TIELEMANS - een patiënt in het ziekenhuis, waar Nellie een tijdelijke baan heeft gevonden.

IRMA VEENSTRA - buurvrouw van Peter en Nellie, ze woont samen met haar zus.

WENDY VEENSTRA - zus van Irma. Ze is het bijna nooit met haar zus eens. Toch vullen Irma en Wendy elkaar volmaakt aan.

AGNES REUVER - de kraamhulp.

MEISJE VAN DE FELICITATIEDIENST

Het is mogelijk het stuk te spelen in een bezetting van drie heren en vier dames. In dat geval "vermomt" Agnes zich in het derde bedrijf als meisje van de felicitatiedienst.

DECOR:

Hoewel het stuk tamelijk rustig begint ontwikkelt het zich tot een echte klucht. Dat betekent voor het decor, veel deuren waardoor de spelers snel op kunnen komen en af kunnen gaan. Het stuk speelt zich af in de huiskamer van de flat van Peter en Nellie. In te richten naar eigen goed denken. Links een deur naar de slaapkamer van Peter en Nellie. In de achterwand, de deur naar de keuken. Rechts achter, de deur naar de badkamer. Rechts voor, de deur naar de gang. Deze deur dient tevens als afgang naar de logeerkamer. Tenzij u er voor kiest een extra deur in het decor te maken, bij wijze van logeerkamer. Noodzakelijk is dit echter niet.

Bij het schrijven van het stuk heb ik me een bepaalde mis-en-scene voorgesteld waar deze plaatsing van de deuren in het decor past. Vanzelfsprekend staat het de spelers of de regisseur vrij, het decor en de mis-en-scene naar eigen goed denken en/of mogelijkheden te veranderen.

EERSTE BEDRIJF

Nellie gekleed in een oud huishoudschort en met een hoofddoek om zuigt de huiskamer. Ze ziet er een beetje onverzorgd uit. Iemand die de hele dag heeft lopen sloven zonder veel aandacht aan haar uiterlijk te besteden.

PETER (*vanachter het toneel*): Nellie! Nelliuuuuuuuuuu! (*Nellie hoort niets en zuigt door. Peter komt op en zet de stofzuiger uit*)

NELLIE: Wat is er? Riep je?

PETER: Ik heb al drie keer geroepen. Waar is mijn blauwe trui? Ik kan hem nergens vinden.

NELLIE: In de was. Waarom trek je je rode trui niet aan?

PETER: Die kriebelt. Ik wil mijn blauwe trui aan. Is dat zo moeilijk te begrijpen? Iedere keer wanneer ik mijn blauwe trui aan wil stop jij hem in de was. En waarom loop je nou nog met de stofzuiger door het huis te jakkeren? Het is half zes. Kun je dat niet doen wanneer ik niet thuis ben?

NELLIE: Even vlug. Het loopt zo in met dit weer. (*zet de stofzuiger aan*)

PETER (*zet de stofzuiger weer uit*): Welk weer? Het is al dagenlang kurkdroog.

NELLIE : Daar hebben jullie mannen geen verstand van. Wanneer het aan jullie lag dan zouden we tot onze knieën door het vuil waden. (*haalt een stofdoek uit haar schort en begint te stoffen*)

PETER: Overdrijf jij niet een beetje? (*Nellie hangt een schilderij recht dat al recht hangt*) Van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat loop jij te dweilen en te redderen. Het is toch wel een keer genoeg? Schoner dan schoon kan toch niet? In ieder geval houd je er nu mee op. Ik wil het nieuws zien. (*gaat naar de televisie en zet hem aan. Nellie gaat verder met zuigen*) Wat doe je nou?!

NELLIE: Ik maak het snel even af. Er komt toch eerst nog reclame.

PETER: Ik heb gezegd dat het genoeg was!

NELLIE (*zuigt door*): Ja ja, ik heb je gehoord, doe je voeten eens omhoog.

PETER: Mens wil je me het huis uit jagen?! Wanneer is het eten eigenlijk klaar?!

NELLIE: Wat zeg je?!

PETER: Wanneer is het eten klaar?!

NELLIE: Je hoeft niet zo te schreeuwen, daar begin ik zo aan!

OPA (*op*): Goedenavond.

NELLIE: Wat zeg je?

OPA: Ik zei: "Goedenavond"! Wat eten we?

NELLIE: Ja ja, ik ben zo klaar.

Peter en Opa kijken elkaar schouderophalend aan. Peter schudt zijn hoofd en maakt een gebaar van "die is kierewiet". Opa hangt stiekem een schilderij scheef, de beide heren grijnzen. Opa trekt de stekker van de stofzuiger uit het stopcontact. Nellie kijkt verstoord op.

OPA: Ach wat jammer nou..... een stroomstoring.

NELLIE (*trapt een paar keer op de schakelaar van de stofzuiger*):
Waarom doet de t.v. het dan nog wel?

OPA: Nellie, het is genoeg geweest voor vandaag. Als ik je goed ken is dit de derde keer dat je vandaag de kamer zuigt. Begrijp het toch eens een keer; Wanneer het werkende deel van de bevolking 's avonds moe en hongerig thuiskomt dan wil het rust. Dus ruim jij je machientje maar gauw op, voor je weer ergens een stofje vindt.

NELLIE: Goed vader, maar laat me eerst dit even afmaken.

OPA: Nee!!!

NELLIE (*rolt beledigd de elektriciteitskabel van de stofzuiger op*): Okee, u uw zin. Dan doe ik zo mijn best om het huis opgeruimd en gezellig te houden.

OPA: Nellie wordt alsjeblieft niet boos, maar het is niet gezellig wanneer jij constant door het huis raast als een witte tornado. Die opruimwoede van jou is niet meer normaal.

PETER: Zie je nou wel? Je vader zegt het ook. Je jaagt ons regelrecht het huis uit.

NELLIE (*hangt het schilderij weer recht*): Is dat jullie dank, dat ik mij de hele dag voor jullie loop af te beulen?

OPA: Kom kom Nellie, in een moderne eengezinswoning hoeft geen enkele huisvrouw zich tegenwoordig nog af te beulen. Vroeger, toen je moeder nog leefde, dat waren andere tijden, toen moest een huisvrouw nog sloven.

NELLIE: Dat kunt u weten..... u stak zelf nooit een vinger uit om moeder te helpen.

OPA: Je moeder vond dat geen werk voor een man. Ze was daarin heel geëmancipeerd. Je moeder wist wat een man nodig had. Jij overdrijft altijd zo. Je hebt gewoon 'n schoonmaaktick.

NELLIE: Nou ja zeg..... een tick! Nou vraag ik je..... Peter, zeg jij eens wat!

PETER: Ik bemoei me er niet mee.

OPA: Nellie luister, dit is geen leven meer. We voelen ons niet op ons gemak. Je loopt altijd te redderen. Overall in huis ruikt het naar "spik

en span", "Mister Proper" en "jif allesreiniger". We kunnen niks laten liggen of jij ruimt het op. Het is hier nog sterielier dan in een ziekenhuis!

PETER: Precies! U haalt me de woorden uit de mond. Dat wilde ik daarnet ook zeggen, alleen ik kon er niet opkomen. Het lijkt hier wel een operatiezaal. En ruim nu eindelijk die stofzuiger op, ik kan dat ding niet meer zien! (*Nellie pakt de stofzuiger en gaat kwaad af*) Ziezo, dat hebben we ook weer gehad. Ja hoor, het is weer eens zover! Kan ik nog net het weer zien. Man ik kan zelf toch zien of de zon schijnt of niet, daar heb ik jou toch niet voor nodig? Daar betaal ik mijn kijk- en luistergeld niet voor. (*zet kwaad de t.v. uit*)

OPA: Ik doe Nellie liever geen verdriet, maar wie weet, helpt het voor een paar dagen. (*hangt het schilderij weer scheef*)

PETER: Ik begrijp niet wat haar mankeert. Vroeger was ze toch heel normaal. Maar de laatste jaren heeft ze een stofzuigmanie. Ze loopt de hele dag te poetsen en te vegen. Ook wanneer ik 's avonds t.v. wil kijken.

OPA: Je doet ook niks anders. Misschien komt Nellie wat te kort.

PETER: Wat?

OPA: Misschien komt Nellie iets te kort en probeert ze dat te compenseren door de perfecte huisvrouw te spelen.

PETER: Kom nou Pa, wat zou Nellie nou te kort komen? Ze heeft mij toch ?

OPA: Precies.

PETER: Wat nou? Precies

OPA: Neem me niet kwalijk dat ik het zeg jongen, maar met jou getrouwd te zijn is niet bepaald zaligmakend.

PETER: Zo.

OPA: Kij k, jullie moeten het natuurlijk helemaal zelf weten. Maar wanneer jullie zo door gaan, gaat het goed fout. Jullie zullen iets aan jullie verhouding moeten doen.

PETER: We hebben geen verhouding, we zijn getrouwd.

OPA: Ik bedoel jullie onderlinge verhouding. Je denkt toch niet dat er op een huwelijk een levenslange garantie zit. Je zult er aan moeten werken. Jullie zullen zelf jullie relatie werkbaar moeten houden.

PETER: Pa, je hebt teveel naar Ria Bremer gekeken. Ik werk hard genoeg. Wanneer ik thuis kom wil ik mijn rust!

OPA: Wanneer jij thuiskomt duik je in de krant of je kruipt voor de televisie. Wanneer zijn jullie voor het laatst samen uit geweest? Wanneer heb jij voor het laatst bloemen voor Nellie meegebracht? Jullie huwelijk is een sleur geworden, wakker worden, opstaan, wassen, ontbijten, werken, eten, t.v.-kijken, de biobak buiten zetten, en weer slapen.

PETER: Maar zo deden ma en jij het toch ook?

OPA: Nee jongen, in onze tijd hadden we nog geen biobak. Toen kwam de schillenboer nog langs.

PETER: Dat bedoel ik niet. Je zei net toch zelf dat jij thuis geen poot uitstak om te helpen?

OPA: Dat deed ik om jou niet af te vallen. En begrijp me goed, ik hoefde thuis geen vinger uit te steken in het huishouden. Nog geen ei hoefde ik te bakken. Maar ik zorgde wel dat Nellie haar moeder zich speciaal voelde. Ik nam haar mee naar de schouwburg, of ik nam haar mee op een boottochtje, ik maakte haar een complimentje over haar kapsel, of over haar nieuwe jurk. Jij zou eens wat meer aandacht aan je vrouw kunnen besteden.

PETER: Wat voor aandacht? Ik ben er toch?

OPA: Oh ik geef het op. Je zoekt het maar uit. Maar denk eraan, je bent gewaarschuwd. *(gaat af)*

PETER: Nou daar kan ik het dan mee doen; "gewaarschuwd". Wat denkt ie wel? Dat Nellie naar een andere vent uitkijkt? Ho wacht eens even..... Pa! Je bedoelde toch niet....? *(Nellie komt op, ze gaat de tafel dekken)* Nel kom eens even bij me zitten. Ik moet met je praten.

NELLIE: Moet dat nu? Het eten staat op en ik moet de was nog sorteren.

PETER: Laat die was maar lekker liggen, die doe ik straks wel.

NELLIE: Wie? Jij? Ja ja, en dan straks bij mij komen klagen dat al je overhemden blauw zijn.

PETER: Kom nou, zo moeilijk kan dat toch niet zijn? De was sorteren..... Dat kan toch een kind?

NELLIE: Een kind misschien wel ja. Maar jij....?

PETER: Oh dankjewel, toevallig heb ik een heel goed oog voor kleuren.

NELLIE: Dank je, lief aangeboden, maar ik doe het liever zelf.

PETER: Okee okee, laten we er geen ruzie over maken. Ik wil met je praten. Over die schoonmaakmanie van je. Dat kan toch wel een beetje minder ?

NELLIE: Schoonmaakmanie?! Een beetje minder?! Moet ik de boel soms laten verslonzen omdat jij niet tegen het geluid van de stofzuiger kunt. Wat wil je dan dat ik doe ? Moet ik de hele dag op de bank blijven zitten en naar de "Bold and the beautiful" kijken? Krulspelden in, nagels lakken, de Libelle lezen, kopje koffie erbij en dan zappen naar de Oprah Winfrey Show ?

PETER: Ja waarom niet? Je moet wat aandacht aan jezelf besteden anders ga je eraan onderdoor. Dat moet toch kunnen? Wanneer je een beetje systeem aanbrengt in het huishouden, houd je voldoende tijd over voor leuke dingen. Huishouden doe je met je hoofd. Niet met je handen.

NELLIE: Nou ik kan wel merken dat jij geen verstand van huishouden hebt. Met huishoudelijk werk ben je nooit klaar.

PETER: Zo als jij het doet niet nee. Jij zou het liefste het afval nog afwassen voor je het weggooit.

NELLIE: Ik ga de was sorteren. *(wil afgaan, ze hangt het schilderij recht. Opa komt op)*

OPA: Neem me niet kwalijk dat ik me er mee bemoei, maar wat zouden jullie ervan zeggen wanneer jullie de zaak voorlopig even laten rusten? Hier ga gezellig naar de film. *(haalt geld uit zijn portemonnaie)* Op mijn kosten.

NELLIE: Dat is heel lief van je, vader. Maar ik heb nog zoveel te doen.

PETER: En ik heb mijn krant nog niet uit.

NELLIE: Ach jij! Jij hebt die krant al vier keer gelezen. De sportpagina ken je uit je hoofd en verder staat er hetzelfde nieuws in als gisteren. Wanneer jij niet zo stom was, zou je zo mee kunnen doen aan een actualiteitenquiz.

Ze rukt hem de krant uit handen, verfrommelt de krant en werpt deze op de grond, dan snelt ze af. Ze slaat de deur met een knal achter haar dicht. Ze komt weer op, raapt de krant op, vouwt deze netjes op en legt hem keurig weg, dan verlaat ze met haar neus in de wind de kamer en slaat de deur hard achter zich dicht.

PETER *(tegen de dichte deur)*: En jij.... Wat zou jij nu nog moeten doen? Je hebt alles al minstens drie keer gezogen, de aardappels voor morgen zijn geschild, de was is gestreken, de meubels zijn gewreven. Wat zou jij nou nog moeten doen?!

OPA: Dat wordt dus niet naar de film. *(stopt het geld weer weg)*

PETER: Wat een ontstellende stijfkop.

OPA: Ja, die heeft een aardje naar haar vaartje. Maar bekijk het van de positieve kant jongen. Ze heeft de laatste vijf minuten geen stof meer afgenomen. *(juist op dat moment zet Nellie achter het toneel de stofzuiger aan. Ze zingt hierbij hard en vals een bekende schlager over een vrouw die wordt bedrogen door een man)*

PETER: Nou zo te horen kan ik straks het bed in de logeerkamer opmaken.

OPA: Niks daarvan, daar slaap ik al. Je legt het maar bij met Nellie en anders slaap je maar op de bank.

PETER: Fraai is dat. Ik dacht dat jij aan mijn kant stond.

OPA: Dat sta ik ook. Maar ik ben nogal gesteld op mijn nachtrust. Ik zal nog eens met Nellie praten. Misschien luistert ze dit keer wel naar haar oude vader.

PETER: Oh als u dat zou willen doen.

OPA: Verwacht er niet teveel van jongen. Toen ze met jou wilde trouwen heb ik ook geprobeerd haar te waarschuwen en je ziet wat er van gekomen is. *(als hij ziet hoe Peter dit opneemt)* Grapje jongen, grapje.

PETER: Okee. Val haar niet te zwaar. Alleen geen stofzuigen en soppen meer na vijf uur 's middags.

OPA: Ik zal zien wat ik kan doen. Loop jij in de tussentijd maar even een blokje om. Ik kan je hier niet gebruiken. Ga de hond maar uitlaten of zoiets.

PETER: We hebben geen hond, daar krijg je haren van op de bank.

OPA *(terwijl hij Peters jas haalt)*: Dan ga je naar de snackbar, of voor mijn part naar de kroeg. Als je hier maar even uit de buurt bent.

PETER *(er wordt gebeld)*: Wat nou weer?

OPA: Ik ga wel. Trek jij je jas vast aan. *(gaat af. Peter trekt zijn jas aan)*

IRMA *(achter)*: Goedenavond.

WENDY *(achter)*: Wij zijn het.

IRMA: We storen toch niet hoop ik?

OPA: Nee hoor niet in het minst, komt u verder.

PETER: Oh nee, Myra en Martha Hamster. Als je denkt dat je alles gehad hebt..... *(zet snel de t.v. aan en gaat obstinaat voor de t.v. zitten)*

IRMA *(komt op, gevolgd door opa en Wendy)*: Goedenavond mijnheer Schalk.

WENDY: Goedenavond. Gut mijnheer Schalk, zit u t.v. te kijken met uw jas aan?

PETER: Ja dat bespaart energie. Wist u dat niet? Het is iedere avond op postbus 51.

WENDY: Nou dat moesten wij dan ook maar eens doen, niet zus? We hadden de laatste keer zo'n hoge elektriciteitsrekening.

IRMA: Ja wanneer jij ook voortdurend het licht in de gang laat branden.

WENDY: Wat wil je dan? Je zegt zelf dat de gang zo'n eng donker hol is, dat je geen hand voor ogen kunt zien, dat je voortdurend met je hoofd tegen de kapstok aanloopt. Bovendien wanneer ik het licht niet aan zou laten, zou je steeds met mijn muts op naar buiten gaan.

IRMA: Dat is belachelijk, wat moet ik nou met jouw muts? Ik heb zelf een muts. Een hele mooie.

WENDY: Ja dat weet ik zo langzamerhand wel. Je roept altijd dat jouw muts veel mooier is, dat mijn muts mij belachelijk staat, en dat jouw muts veel beter is van kwaliteit. Maar wanneer ik even niet kijk, loop jij met mijn muts op naar buiten.

IRMA: Nou dit is het raarste verhaal dat ik ooit gehoord heb. Omdat ik één keer in het donker mijn eigen muts niet kon vinden.....

WENDY: Bovendien ligt het helemaal niet aan het licht in de gang dat

onze energierekening dit jaar zo hoog is, maar aan dat kleine elektrische kacheltje dat jij steeds in de keuken laat branden voor die poes van je.

IRMA: Ja wat wil je dan? Dat beest hoeft toch niet dood te vriezen, alleen omdat jij er allergisch voor bent?

WENDY (*ziet iets op t.v.*): Oh kijk eens, daar heb je..... Gut hoe heet hij ook al weer? Die blonde.... Hij speelde ook in "Goede Tijden Slechte Tijden", samen met die serveerster.... of was het nou een verpleegster? (*tot Irma*) Zeg jij nou ook eens wat, zus.

IRMA: Ik krijg er geen speld tussen, al zou ik willen. Bovendien heb ik geen flauw idee waar je het over hebt.

WENDY: Oh krijgen we nou dat ? Jarenlang is het "GTST" voor en "GTST" na. Maar nu er een andere serie op prime-time zit, haalt mevrouw haar neus er voor op.

IRMA: Helemaal niet, ik ben alleen zo langzamerhand toe aan wat anders. (*ziet wat op t.v.*) Oh wacht, nou gaat ie haar vragen, dit is een herhaling van gisteren. Kan het geluid wat harder? Dit stukje heb ik gisteren gemist omdat Wen er doorheen zat te kleppen.

WENDY: Nou moe, en je zegt zelf altijd dat je rustig tien aflevering van zo'n serie kunt missen zonder de draad kwijt te raken.

IRMA: Toch niet als ik ook de herhalingen mis. Volgt uw vrouw deze serie ook?

PETER: Nee mijn vrouw is de was aan het sorteren.

IRMA: Ja ja, dat moet ook gebeuren. Nou wij zorgen altijd dat wij onze huishoudelijke klusjes ruim op tijd klaar hebben, nietwaar zus? Klokslag vier uur kruipen wij voor de buis. En daar krijgen ze ons met geen stok meer vandaan.

WENDY: Behalve wanneer ze Bingo hebben in het buurthuis, zus.

IRMA: Behalve wanneer ze Bingo hebben in het buurthuis ja, dankjewel zus. Maar wat ik eigenlijk zeggen wilde, ze zouden ons eigenlijk voor moeten dragen voor een medaille, met alle pulp die ze tegenwoordig op t.v. durven te vertonen. We kijken toch maar iedere keer weer.

WENDY: Laatst hadden we toch mooi drie rookworsten gewonnen.

IRMA: Wie interesseert zich daar nu voor?

WENDY: Nou je was er zelf anders maar wat blij mee. Scheelde toch mooi in de portemonnaie zei je.

IRMA: Mens, houd toch eindelijk eens je waffel. Daar komen we helemaal niet voor.

OPA: En als ik zo onbescheiden mag zijn, waar komt u dan wel voor?

PETER: Ja, wat heeft u voor uw comfortabele beeldbuis weggejaagd?

IRMA: Nou kijk dat zit zo, wij hebben een probleem.

WENDY: Een technisch probleem.

IRMA: En aangezien uw vrouw ons de vorige keer zo goed geholpen heeft

WENDY: Dachten we, kom we vragen of Nellie ons kan helpen.

PETER: Nellie...? Technisch....? Helpen...?

WENDY: Oh uw vrouw is toch zo handig.

IRMA: U zult wel erg trots op haar zijn.

WENDY: Ik weet nog dat ze helemaal alleen deze kamer heeft behangen.

IRMA: En de kastjes in de keuken heeft genstalleerd.

WENDY: En de rolluiken heeft gerepareerd.

IRMA: En hoe ze hier het huishouden draaiende houdt. Met twee kerels over de vloer die haar werk om zeep helpen. En toch, geen vlekje, geen spatje.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto